

Slapend bedrijf komt weer tot leven

'Ik kies voor een nichemarkt'

Woonplaats:	Raalte
Geboortjaar:	1985
Privé:	getrouwd met Henriëke, vader van Lukas (2008), Jonathan (2010) en Tobias (2012)
Loopbaan:	CAH Dronten, master rurale sociologie Wageningen, medewerker LTO Noord, monsternemer bij CRV en bezorger
Bedrijf:	23 ha huiskavel, deels verhuurd, 12 ha biologische pacht grond, 10 waterbuffelkoeien, stieren afmesten, boerderijwinkel

In 2003 stopte vader Kleinlangevelsloo met melken, in april 2015 pakt zoon Rob de draad weer op. Rob zag zijn droom om melkveehouder te worden vaak doorkruist worden. Maar als er straks geen quotum meer nodig is, gaat het zeker gebeuren.

tekst **Wichert Koopman**

Grote, nieuwe stallen, dikke trekkers, carrouselmelkstallen, melkrobots... Rob Kleinlangevelsloo (27) uit Raalte ziet hoe leeftijdgenoten in zijn omgeving investeren in de toekomst van hun bedrijven. Hij kan het prima aanzien, maar weet dat het er voor hem niet inzit. Door pure pech heeft de ontwikkeling van het ouderlijk melkveebedrijf de afgelopen tien jaar grotendeels stilgestaan.

Op achterstand

Gezondheidsproblemen dwongen vader Kleinlangevelsloo in 2003 het melken te staken. Aanvankelijk werd het bedrijf met dertig melkkoeien nog voortgezet met hulp van een bedrijfsverzorger, maar het werd steeds duidelijker dat door blijven boeren geen optie was. Rob was zeventien en zat nog op het vwo. Hij wist dat hij veehouder wilde worden, maar ook dat hij een diploma achter de hand wilde hebben. Door het quotum te verleasen en de grond te verhuren, dacht de familie de schooltijd te kunnen overbruggen. Een verbod op structureel verleasen doorkruiste het plan. Rob kan er nog boos om worden. 'Wij waren geen sofa-melkers die alleen maar makkelijk geld wilden maken! Wij hadden de bedoeling om het quotum weer zelf te gaan benutten. En zo waren er meer collega's. Daarvoor hadden ze best een regeling kunnen treffen.' Het zat er niet in en omdat er in de referentiejaren niet werd gemolken, bouwde de familie ook geen toeslagrechten op hun grond op middels de melk-

premie. Het zette het bedrijf nog verder op achterstand.

Na het vwo volgde Rob een driejarige opleiding aan de CAH Dronten. De hoop dat de quotumprijs na het afronden van de studie flink gezakt zou zijn, bleek ijdel. Opnieuw werd uitstel gevonden in een opleiding: een tweejarige masterstudie plattelandsontwikkeling in Wageningen.

De tegenslagen weerhielden student Rob er niet van gestaag te blijven werken aan een toekomst als boer. 'Ik wist zeker dat ik thuis met de boerderij aan de slag wilde', vertelt hij. 'En ik wist ook dat ik grond nodig zou hebben als ik vee wilde houden. In 2004 huurde ik mijn eerste hectare van Landschap Overijssel die ik direct biologisch ging beheren. Zo ging het balletje rollen en kreeg ik meer grond aangeboden van natuurorganisaties en landgoederen die een biologische pachter zochten. Het waren allemaal kleine, incurante stukken die niemand wilde. De mooie percelen kon ik niet betalen.' De huiskavel is nog deels aan een gangbaar boerende buurman verhuurd. Het gras van de biologische pachtpercelen werd de eerste jaren verkocht. Een bedrijf met melkkoeien bleef het ultieme doel, maar zolang productierechten duur bleven, zou het er niet van komen. Geruchten dat de quoterings zou verdwijnen zongen al rond, maar waren nog speculaties. Alternatieven als melkgeiten en schapen passeerden de revue. Het werden waterbuffels. 'Als het quotum er niet af zou gaan, had

ik in ieder geval dieren die ik zou kunnen melken', motiveert Rob de keuze. De jonge veehouder bleek het goed met de rustige, maar eigenzinnige waterbuffels te kunnen vinden, maar afzet vinden voor de buffelmelk bleek moeilijk. Naar biologische koeienmelk is wel vraag en nu vaststaat dat er na 2015 geen quotum meer nodig is, heeft Rob besloten nog even geduld te hebben. Ondertussen werkt de melkveehouder in spe als monsternemer voor CRV en parttime op het LTO Noord-informatiecentrum. Voor zijn schoonvader – ook biologisch boer – bezorgt hij één dag in de week groente, zuivel, vlees en droogwaren bij klanten aan huis.

Geen overschotmarkt

Ze zijn nog niet geboren, maar Rob heeft al afspraken gemaakt over de aankoop van zijn eerste vaarskalfjes. Over ruim twee jaar gaan ze zorgen voor de eerste liters melk in de tank. De ligboxenstal en de melkstal staan er nog zoals de koeien tien jaar geleden vertrokken. Met een beperkte renovatie kan Rob er weer aan de slag. De stal biedt ruimte aan maximaal vijftig dieren. Zorg dat dit te weinig is om een toekomst op te bouwen, heeft de jonge veehouder absoluut niet. 'We hebben een beperkte huiskavel, zitten midden in het bos en grond in de omgeving is duur. Maar ik wil er op deze plek iets van maken. Honderden koeien melken zit er niet in. Dat zou trouwens ook niet bij me passen. Ik zie meer in kringlooplandbouw en wil voedsel produceren voor de Nederlandse consument, niet voor de wereldmarkt. Ik kies voor de nichemarkt van biologische melk. Het is geen overschotmarkt en ik verwacht dat na 2015 de prijs van biologische melk minder zal schommelen dan van gangbare melk. Met een sobere bedrijfsvoering en een beperkte financiering moet het lukken. Ook met vijftig koeien. Sommigen verklaren me voor gek. Ik zie het als een uitdaging.' |

Rob Kleinlangevelsloo:

'Honderden koeien melken zou niet bij me passen'

MIJN BEDRIJF IN 2020

Melkkoeien:	50
Jongvee:	40
Grond:	50 hectare
Bijzonderheden:	biologische bedrijfsvoering, gedeeltelijk eigen afzet voor zuivel en vlees
Voer:	zelfvoorzienend in ruwvoer, deels eigen krachtvoer
Mest:	op eigen grond
Arbeid:	landwerk door loonwerker, rest allemaal zelf
Mechanisatie:	minimaal
Gebouwen:	bestaande gerenoveerde ligboxenstal
Melkstal:	bestaande gerenoveerde 2 x 5 visgraat